

Cap silenci imposat ofegarà el nostre crit

Written by Maribel Nogue, articulista escriptora
Wednesday, 02 December 2015 22:35

There are no translations available.

OPINIÓ

Aquests dies, enmig d'un desplegament policial inèdit, Brussel·les ha viscut el confinament dels seus habitants a les cases, amb les escoles i serveis públics tancats.

El cor de la vella Europa ha estat ocupat per una Unió Europea que prioritza els interessos financers per damunt de les necessitats dels seus conciutadans i que, per raons de seguretat en clau de guerra- han viscut una notable alteració de la seva vida quotidiana.

El terrorisme del poder

A partir dels primers indicis trobats enmig dels terroristes immolats a París, i després del setge i assalt a l'habitatge de Saint Denis, havien d'avortar la possibilitat de nous atemptats. Res a dir, cal fer front al terrorisme com a crim organitzat que és, però no puc deixar de preguntar-me si

Cap silenci imposat ofegarà el nostre crit

Written by Maribel Nogue, articulista escriptora
Wednesday, 02 December 2015 22:35

els qui provoquen les guerres per ambició de poder i control dels recursos naturals d'uns països que prèviament han condemnat a la inanició, no són també una macro-organització del crim organitzat que exporta armament i -amb el poder d'aquestes armes- també el terror.

Víctimes també

Els brutals atemptats de París varen irrompre en les nostres vides amb un impacte preocupant, sí. Els 128 morts de ciutadans i ciutadanes de la societat civil ens varen colpir profundament. Simultàniament va haver-hi també un atac terrorista a Beirut amb desenes de mort, així com a Àfrica i a altres indrets del món.

França, un dels actius de la guerra

D'ençà que França forma part de la coalició anti - ISIS (Estat Islàmic), liderada per Washington, i malgrat es suposa que els bombardeigs que pateix Síria des del juny de 2014 sols pretén "eradicar" els terroristes, són milers els civils innocents que han mort a causa d'aquests bombardeigs. Metges Sense Fronteres ha denunciat que, en aquest període, han mort 35 pacients siris i personal mèdic provocant la pèrdua de 125000 vides. Davant tanta destrucció, qui s'estranya que la gent fugi de l'horror i busqui empara a una Europa que sempre havia estat baluard de les llibertats, el dret d'asil i l'acolliment als refugiats?. No hi ha víctimes de primera ni de segona, com tampoc es pot afirmar que els atacs de represàlia estan fets en enclavament militar i no afecten la població civil. Mentida.

Un mur de sospita vers el diferent

Després dels atemptats de Paris s'ha volgut instaurar un clima de terror entre la població així com establir mesures de restricció de llibertats. El que és més greu és que es pretén aixecar un mur de sospita i odi entre la gent esquerdant la vida en comú i amenaçant la normal convivència entre les persones que, des d'una diversitat cultural que no ha de ser sinó enriquidora.

El risc d'una espiral de dolor

Cap silenci imposat ofegarà el nostre crit

Written by Maribel Nogue, articulista escriptora
Wednesday, 02 December 2015 22:35

Si busquem culpables entre els nostres veïns i veïnes pel simple fet de vestir o pensar diferent, si criminalitzem qui fuig –precisament- d'aquest horror, llavors estarem contribuint a apuntalar els mateixos murs que el fanatisme vol crear; i si al dolor per les víctimes innocents es respon provocant més dolor a d'altres persones també innocents, l'espiral no es podrà aturar. Finalment, si donar resposta a aquesta barbàrie ha de suposar retallar drets i llibertats i fa que ens quedem a casa, la victòria del terrorisme serà total: això no ho podem permetre.

Més que mai no podem callar

Des del convenciment de que –en aquests moments- la ciutadania no s'ha d'amagar sinó que ha de ser protagonista i liderar la resposta contra el terror, diferents col·lectius i personalitats han convocat per aquest proper dissabte una mobilització com les que es varen originar amb el "No a la Guerra" després que el trio de les Açores acordés envair Irak. Cal mostrar la nostra repulsa als atacs terroristes de París i el Líban, la nostra repulsa als bombardeigs contra la població civil de Síria, el nostre rebuig al retall de drets democràtics amb la suposada excusa de garanties de seguretat per ineficaces, així com el nostre desacord a la política exterior bel·licista iniciada per **Bush-Blair-Aznar**.

No podem ser ostatges de l'odi

El fanatisme terrorista de ISIS és funcional i retroalimenta el fanatisme racista europeu. El fonamentalisme islàmic s'utilitza per justificar la guerra contra el terrorisme. L'odi fanàtic d'uns no es pot esgrimir com a justificació per a nous odis. Ens neguem a ser ostatges de l'odi, del terror i de la intolerància. Això seria claudicar al terrorisme.

No es pot comerciar amb la pau

És el seu terrorisme, la seva islamofòbia i les seves guerres, mentre que la gent de pau creiem en els Drets Humans, i aspirem a una pau que sigui justa. Aquesta pau no pot pas ser ni un mitjà ni una moneda de canvi de res.

Cap silenci imposat ofegarà el nostre crit

Written by Maribel Nogue, articulista escriptora
Wednesday, 02 December 2015 22:35

Són les seves guerres. Són els nostres morts. NO EN EL MEU NOM!!!